

[Poul Møller.]

ring plejer dog så at præsentere situationen, som den er, og ikke således som den højtærede finansminister og den højtærede statsminister og nu det ærede medlem hr. Peter Nielsen præsenterer den, som om det drejede sig om at give skattelettelse til størstedelen af befolkningen. Således som jeg hørte det ærede medlem hr. Peter Nielsen, sagde det ærede medlem, at der kommer ingen byrder på den almindelige, jævne befolkning; og i bemærkningerne har man opstillet skemaer og skitser og tabeller, der skal vise os, at den almindelige, jævne befolkning, som man siger, tværtimod får en lettelse ved denne omlægning.

Nu er det, der sker, hvis disse forslag vedtages, det, at statens indtægter stiger med 1 800-1 900 mill. kr. i forhold til det skatteår, vi befinder os i; det vil sige, da vi har ca. 2 mill. skatteydere, at statens indtægter eller skatten i det kommende år stiger med 900 kr. pr. skatteyder. Der skal et ganske godt bryst til, og der skal ganske megen frimodighed til at ville fremstille dette som skattelettelse for størstedelen af befolkningen. For vi må alle være klar over, at der kan ikke komme 1 800 mill. kr. mere ind i statskassen i det kommende år end i indeværende år, uden at langt den største del af befolkningen kommer til at betale. Jeg forstår i og for sig godt, at ægteparret Truxa i fjernsynet i lørdags havde brug for statsministerens medvirken, for det at trylle en skatteforhøjelse på 900 kr. pr. borger om til en skattelettelse er en tryllekunst.

I enhver sådan tryllekunst har man brug for et villigt medium, og den højtærede finansminister har i denne sag været et villigt medium. Vi er bekendt med, at den højtærede finansminister ikke har sit hjerte med i denne lovgivning, fordi finansministeren vinteren igennem har sagt, at han ikke mente, en sådan lovgivning skulle komme, ikke mente, at den var nødvendig. Men nu kommer den højtærede finansminister altså allivevel med forslaget. Den højtærede finansminister har ikke hidtil givet udtryk for, hvorfor ministeren har ændret sin opfattelse; blot for 2 måneder siden erklærede den højtærede finansminister, at han var modstander af en almindelig omsætningsafgift. Den højtærede finans-

minister fremsætter nu forslag om en almindelig omsætningsafgift og fortæller os ikke, hvorfor han har ændret sit syn. Finansministeren har altså været et villigt medium for den politik, som er blevet ført af andre, og den højtærede finansminister har i sit forslag opstillet oversigter over virkningen af skatteomlægningen, der, som jeg har sagt det, tilsyneladende skal vise, at der kommer en betydelig skattelettelse for de fleste; men det er naturligvis sort magi.

Selv om man holder sig til det, der sker ved selve skatteomlægningen, og ser bort fra de 1 300 mill. kr., som regeringen forlods får i kraft af indkomststigninger og forbrugsstigninger uden at ændre et komma i skattelovgivningen, er det, der sker ved skatteomlægningen, at man indfører en omsætningsafgift til små 950 mill. kr. og gennemfører en skattelettelse i udskrivningsloven på 300 mill. kr. Det vil sige, at der dog bliver en merindtægt for statskassen på ca. 600 mill. kr., som skal udredes af borgerne, og hvis man fritog, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen hævdede, alle jævne indkomster for denne byrde, er det naturligvis klart, at så kunne man ikke få 600 mill. kr. ud af foretagendet i ekstra indtægt til staten. Disse skatter må jo dog komme fra nogen. Jeg ved godt, at den højtærede statsminister har fortalt os, at de kommer fra turisterne og fra dem, der ikke helt betaler det, de skal betale i skat. Det er ganske opfindsomt fundet på, da i hvert fald det sidste af tallene er noget, som ingen af os kender. Men vi kender i hvert fald turistindtægterne og ved, at turisterne ikke bruger alle deres penge til afgiftspligtige varer. Det er derfor vanskeligt at se, at den fremstilling, statsministeren her har givet, nemlig at det er turisterne og skattesnyderne, der skal betale to tredjedele af omsætningsafgiftens provenu, skulle have noget som helst på sig. Hvis turisterne og skattesnyderne — for at sige det vulgært; jeg ved godt, at regeringen plejer at sige det på en pænere måde, men det er det, man mener med det — skulle betale de 600 mill. kr., staten får i merindtægt, vil det sige, at de skal bruge 12 milliarder kr. til afgiftspligtigt forbrug, da det drejer sig om en 5 pct.s afgift, og det er naturligvis